

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 853/2017
26.10.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Соње Павловић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Пека Обрадовића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Прокупљу К 24/15 од 20.06.2017. године и Кв 73/17 од 05.07.2017. године, у седници већа одржаној 26.10.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Пека Обрадовића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Прокупљу К 24/15 од 20.06.2017. године и Кв 73/17 од 05.07.2017. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Прокупљу К 24/15 од 20.06.2017. године, у ставу I изреке, обавезан је окривљени ББ, да суду на име трошкова кривичног поступка у предмету К 24/15 плати износ од 1.161.285,78 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности наведеног решења, под претњом принудног извршења. Ставом II изреке наведеног решења, одређено је да трошкови настали током поступка у износу од 215.335,87 динара, буду исплаћени из буџетских средстава суда. Истим решењем у ставу III изреке, наложено је рачуноводству Вишег суда у Прокупљу, да из буџетских средстава Републике Србије, браниоцу окривљеног АА, адвокату Пеку Обрадовићу, на име трошкова кривичног поступка у предмету К 24/15 исплати износ од 674.250,00 динара, за коју исплату је одређено да се има извршити у року од 60 дана од дана правноснажности наведеног решења.

Решењем Вишег суда у Прокупљу Кв 73/17 од 05.07.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Пека Обрадовића, изјављена против решења Вишег суда у Прокупљу К 24/15 од 20.06.2017. године.

Против правноснажног решења Вишег суда у Прокупљу К 24/15 од 20.06.2017. године, у ставу III изреке, и правноснажног решења Вишег суда у Прокупљу Кв 73/17 од 05.07.2017. године, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Пеко Обрадовић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреде

закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и преиначи побијана решења, тако што ће усвојити захтев и допуну захтева за накнаду награде и нужних издатака браниоца од 29.11.2016. године и 15.05.2017. године, као и трошкове на име писања жалбе против решења Вишег суда у Прокупљу К 24/15 од 20.06.2017. године и предметног захтева за заштиту законитости у износу од по 60.000,00 динара или укине побијана решења и предмет врати Вишем суду у Прокупљу на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче да је доношењем побијаних решења Вишег суда у Прокупљу, учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер сматра да је суд приликом одлучивања о трошковима кривичног поступка у односу на кривично дело тешко убиство из члана 114. тачка 4. КЗ, правилно обрачунао само трошкове који се односе на име састављања четири жалбе против решења о продужењу притвора у износу од по 60.000,00 динара, а да је погрешно када у делу трошкова кривичног поступка, везаних за кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ, није признао трошкове за састављање две жалбе изјављене против пресуда Вишег суда у Прокупљу К 45/13 од 19.05.2014. године и К 24/15 од 04.12.2015. године, као и када у погледу трошкова везаних за изјављивање жалбе против решења Вишег суда у Прокупљу К 24/15 од 02.11.2016. године, није ни одлучио, иако је наведено решење пресудом Врховног касационог суда укинута. Такође, бранилац сматра да се не може прихватити став суда, да се браниоцу не признају трошкови на име присуства рочиштима и седницама већа одржаним пред апелационим судом, као и да је у погледу писања захтева за заштиту законитости од 19.12.2016. године, у односу на кривично дело разбојништво, суд морао браниоцу признати трошак у износу од 60.000,00 динара, а не од 45.000,00 динара, како је то одређено побијаним решењима.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП, прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том закону.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, док је у ставу 2. истог члана предвиђено да Републички јавни тужилац може поднети захтев за заштиту законитости како на штету, тако и у корист окривљеног, а у ставу 3. истог члана је прописано да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Сходно цитираним законским одредбама, бранилац окривљеног, спада у круг лица овлашћених за подношење захтева за заштиту законитости, али искључиво када захтев подноси у корист окривљеног, односно у име и за рачун окривљеног.

Како је у конкретном случају, изабрани бранилац окривљеног АА, адвокат Пеко Обрадовић, захтев за заштиту законитости поднео у погледу сопствених трошкова, јер је ставом 3. побијајућег решења наложена исплата трошкова браниоцу, неvezано за трошкове окривљеног, тј. како је предметни захтев поднео искључиво у своје име и за свој рачун, а не у име и за рачун окривљеног, то се по налажењу овог суда, исти не може сматрати лицем овлашћеним за подношење предметног захтева у смислу члана 483. ЗКП, због чега је Врховни касациони суд исти захтев одбацио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 483. ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

Председник већа -судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић